

[Hans Rasmussen.]

uafhængiges ordfører, burde man hellere have takket regeringen. Hvor ofte har vi ikke her i folketinget hørt, at man med alt muligt hemmelighedskræmmeri søgte at lægge de politiske forhold til rette. Nu har regeringen på folketingets bord fremlagt sine forslag og givet folketinget anledning til at drøfte dem i fuld åbenhed.

Mange af os har vist også lagt mærke til de bemærkninger, som er kommet fra oppositionens ordførere, og som selvfølgelig var noget nuancerede. Som statsministeren bemærkede, var der hos venstres ordførere ligesom en tendens til, at de godt ville gå ind i visse forhandlinger om dette lovkompleks, men vi har også forstået, at der er visse principielle uenigheder med hensyn til det lovkompleks, regeringen har fremlagt forslag om. Af indlæggene fremgår det, at man faktisk ikke havde noget imod et indgreb på arbejdsmarkedet; arbejdsmarkedet kunne godt ordnes af folketinget; men skulle man begynde at gøre indgreb over for de frie erhverv, så rejste betænkelighederne sig tårnhøjt. Det er jo her, der må være lidt fodslag; det er her, der må være balance i tingene, for vi kan ikke på den ene side bestemme arbejdernes løn- og arbejdsvilkår, mens på den anden side alle andre i samfundet frit får lov at boltre sig.

Der er rettet angreb på regeringen. Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at landet manglede ledelse, og at man ikke havde kunnet røgte den opgave, som man var sat til. Det ærede medlem kom med en hel masse betragtninger om de mange udgifter, der havde været under denne regering; men det ærede medlem glemte at fortælle, at vi har været inde i en rivende udvikling; befolkningen er steget i antal; vi har mange flere opgaver med hensyn til uddannelse, trafik og sociale områder, end vi tidligere har haft, og det er da indlysende, at alt det koster penge, men vi hørte da heller ikke, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde et eneste forslag til besparelser. Det ærede medlem har siddet i dette ting igennem mange år og også deltaget i megen virksomhed og været med til at frembringe mange lovresultater her i folketinget, men besparelserne har vi ikke hørt noget om. Ja, vi fik jo en lille historie af

det ærede medlem hr. Poul Møller om den lille dreng, der tog en skefuld levertran og fik 25 øre for hver gang, der gled en skefuld levertran ned. Jeg ved ikke, om det er det ærede medlem hr. Poul Møllers egen oplevelse som lille dreng. Det er måske derfor, han strutter af livslyst, som han gør i øjeblikket, og så er det jo godt, at han ikke skulle købe amerikansk olie for pengene.

Det ærede medlem hr. Poul Møller kom videre ind på spørgsmålet om skattelempelserne. Det ærede medlem må jo kunne forstå, at der må være en helhed i de løsninger, der skal findes på det store arbejdsmarked over for de lempelser i skatterne, som kunne finde sted. Men det er jo rigtigt, som den højtærede statsminister har peget på det, at det lå ikke så enkelt, da man sluttede omsætningsafgiftsforliget mellem de fire partier, at det var „håndfast“, at lempelserne skulle gives, og derfor kom det ærede medlem hr. Poul Møller også meget let uden om klausulen. Jeg vil gerne citere klausulen; jeg synes, at den gør nogen nytte i den aftentime, vi er inde i. Den står i Folketingstidende for 1961-62, tillæg B. sp. 1136:

„Det er herved en forudsætning, at de fire partier inden den endelige udarbejdelse af udskrivningsloven for 1963-64 optager en forhandling om bedømmelsen af den økonomiske situation, herunder udsigterne for valutastillingen, beskæftigelsen samt indkomst- og prisudviklingen.

Ovenstående bestemmelser for udskrivningsloven 1963-64 vil helt eller delvis kunne fraviges, for så vidt der ud fra en almindelig samfundsøkonomisk vurdering er enighed herom.“

Se, det ærede medlem glemte at fortælle, at der skulle optages en almindelig drøftelse, og det er jo navnlig de problemer, som vi i øjeblikket drøfter her i tinget, der er så afgørende; det er valutastillingen, det er beskæftigelsen, det er indkomstudviklingen, og det er prisudviklingen, og dertil har vi nu fået, at markedsforhandlingerne er afbrudt. Jeg synes ikke, at det ærede medlem af den grund kan sige, at ingen aftaler kan indgås med regeringen, for man søger straks at kritisere dem; man sår mistillid til de aftaler, man har sluttet. Det er jo ikke rigtigt, og derfor synes jeg, det er lidt dristigt af det ærede medlem at kalde en aftale, som